Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Negurița Veaceslav)
Dosarul nr. 3r-200/25
2-24097793-02-3r-03042025

D E C I Z I E

29 mai 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Cașcaval Andrei

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Cucereavîi Alexandr împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 februarie 2025, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Cucereavîi Alexandr împotriva Inspectoratului General al Poliției, cu privire la anularea actelor administrative individuale,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 2 septembrie 2024, reclamantul Cucereavîi Alexandr a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând:

1) anularea ordinului nr. 312 ef. din 27 iunie 2024 „Cu privire la trimiterea în deplasare în interes de serviciu a comisarului Cucereavîi Alexandr”;

2) anularea deciziei cu privire la cererea prealabilă nr. 42/3209 din 6 august 2024.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 februarie 2025, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Cucereavîi Alexandr împotriva Inspectoratului General al Poliției, cu privire la anularea actelor administrative individuale.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția instanței de fond, recurentul Cucereavîi Alexandr a declarat recurs la 28 februarie 2025, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 februarie 2025 și pronunțarea unei noi

decizii prin care să se dispună anularea integrală a ordinului emis cu încălcarea gravă a legislației.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că la data de 27 iunie 2024, Inspectoratul General al Poliției a emis, în mod repetat și nelegitim, actul administrativ individual nr. 312 efectiv, prin care reclamantul Cucereavîi Alexandr a fost trimis în deplasare de serviciu pentru perioada 1 iulie – 29 august 2024. Prin urmare, la emiterea acestui act administrativ defavorabil (nr. 312 efectiv din 27 iunie 2024), a lipsit din nou acordul salariatului.

Recurentul a susținut că a fost trimis în deplasare în interes de serviciu cu încălcarea gravă a drepturilor sale legitime. Autoritatea publică avea obligația de a respecta prevederile legale referitoare la trimiterea în deplasare în interes de serviciu, iar acțiunile întreprinse față de salariatul Cucereavîi Alexandr au reflectat aplicarea unui dublu standard.

În materie de drept, recurentul Cucereavîi Alexandr și-a întemeiat cererea de recurs în baza prevederilor art. 240 alin. (1) lit. c), 244 alin. (1), 251 alin. (2) din Codul administrativ.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

La 15 mai 2025, Inspectoratului General al Poliției, a depus referință asupra cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 februarie 2025.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 3 aprilie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Completul judiciar constată că Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a emis încheierea recurată la data de 24 februarie 2025, aceasta fiind contestată cu recurs la data de 28 februarie 2025. În consecință, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază că recursul declarat de Cucereavîi Alexandr a fost depus în termenul prevăzut de lege, întrucât a fost formulat în a patra zi de la emiterea încheierii de către instanța de fond.

Totodată, se atestă că, la 5 mai 2025, recurentul a depus dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în termenul stabilit prin încheierea Curții de Apel Centru din 10 aprilie 2025, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

La fel, se reține că recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Cucereavîi Alexandr.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*”.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Din materialele cauzei rezultă că, la 27 iunie 2024, Inspectoratului General al Poliție a emis ordinul nr. 312ef., prin care reclamantul Cucereavîi Alexandr a fost trimis în deplasare în interes de serviciu în cadrul Sectorului de Poliție nr. 8 (Cricova) al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, de la 1 iulie 2024 până la 29 august 2024.

La 3 iulie 2024, Cucereavîi Alexandr a formulat și a transmis către Inspectoratul General de Poliție o cerere prealabilă, prin care a solicitat, în temeiul art. 172 din Codul administrativ: suspendarea executării actului administrativ individual

defavorabil nr. 312 ef. din 27 iunie 2024 și emiterea unui act administrativ individual favorabil prin care acesta să fie abrogat.

Pe 6 august 2024, Ministerul Afacerilor Interne a examinat cererea prealabilă înaintată Inspectoratului General al Poliției privind suspendarea executării ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 312 ef. din 27 iunie 2024 și a concluzionat că decizia Inspectoratului General al Poliției este legală și întemeiată.

La 2 septembrie 2024, reclamantul Cucereavîi Alexandr a depus prezenta acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând:

1) anularea ordinului nr. 312 ef. din 27 iunie 2024 „Cu privire la trimiterea în deplasare în interes de serviciu a comisarului Cucereavîi Alexandr";

2) anularea deciziei cu privire la cererea prealabilă nr. 42/3209 din 6 august 2024.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 februarie 2025, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Cucereavîi Alexandr.

Astfel, instanţa de recurs, stabilind starea de fapt şi de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, din următoarele considerente.

În conformitate art. 1 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia. Legislaţia administrativă se întemeiază pe normele constituţionale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi şi în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative şi care trebuie să fie în concordanţă cu Constituţia Republicii Moldova. Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sînt emise în temeiul legii şi nu contravin ei*".

Articolul 3 din Codul administrativ, prevede că, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*".

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*".

În acord cu prevederile art. 6 din Codul administrativ, „*procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea*

condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative".

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*".

Conform art. 11 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*".

În acord cu prevederile art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 39 din Codul administrativ, „*(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente*".

Potrivit art. 139 alin. (3) din Codul administrativ, „*(3)* ***Un act administrativ individual rămâne valabil atâta timp cât*** *nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori* ***nu s-a consumat prin expirarea timpului*** *sau într-un alt mod*".

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ*".

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:* ***a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);*** *b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);* ***d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare);***

sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ). (2) ***Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată.*** *Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ*".

Potrivit art. 207 alin.(1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu, dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

Conform art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, „*acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17*".

Dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, stipulează că: „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*".

Completul judiciar reiterează că, obiectul prezentului litigiu, așa cum a fost formulat în acțiune îl constituie dezacordul reclamantului cu ordinul nr. 312ef. din 27 iunie 2024, prin care reclamantul Cucereavîi Alexandr a fost trimis în deplasare în interes de serviciu în cadrul Sectorului de Poliție nr. 8 (Cricova) al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, de la 1 iulie 2024 până la ***29 august 2024***.

Acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la ***2 septembrie 2024.***

Reieșind din prevederile art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, se atestă că, acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în contestare, or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual.

După cum rezultă din actele cauzei, la 14 ianuarie 2025, instanța de fond, în temeiul art. 219 alin. (4), coroborat cu art. 94 alin. (2) din Codul administrativ, a inițiat discuții juridice și a propus reclamantului să-și concretizeze acțiunea în conformitate cu prevederile art. 206 din Codul administrativ (*de contestare sau, eventual, de constatare*) și să-și precizeze dreptul vătămat, având în vedere că actul administrativ contestat a expirat de drept la data adresării în instanță.

În acest context, se reține că, reclamantul, în cadrul discuțiilor juridice desfășurate în fața instanței, a refuzat să își precizeze în mod expres tipul acțiunii intentate, în conformitate cu prevederile art. 206 din Codul administrativ. În aceste condiții, potrivit art. 219 alin. (3) din același cod, instanța de judecată este ținută de limitele pretențiilor formulate în cererea de chemare în judecată și nu are competența de a modifica din oficiu obiectul sau temeiul acțiunii.

În continuare, Completul de judecată relevă că, scopul oricărui act juridic în speţă a actului administrativ, îl reprezintă producerea de efecte juridice, adică crearea, stingerea, modificarea unor situaţii juridice. Actele administrative produc efecte juridice până la momentul ieşirii lor din vigoare prin modalităţile legale consacrate, de regulă printr-un act de abrogare, de retractare, revocare, anulare prin dispariția obiectului de reglementare, prin hotărâre judecătorească etc. Cu alte cuvinte, actele administrative individuale produc efecte juridice atâta vreme cât nu intervine o cauză de încetare a acestora. Încetarea efectelor juridice reprezintă pierderea caracterului obligatoriu al actelor juridice prin desfiinţarea raporturilor generate de ele, respectiv stingerea drepturilor şi a obligaţiilor.

Completul de judecată notează că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Prin urmare, pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ, reclamantul trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat. Or, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său, căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri. În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art.17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 din Codul administrativ.

Astfel, prevederile art. 17 din Codul administrativ, se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material, deci anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridică. Acest argument impune și raționamentul că, dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Completul de judecată relevă că această condiție, și anume, urmărirea revendicării unui drept subiectiv vătămat, trebuie să persiste la momentul depunerii acțiunii și pe tot parcursul examinării cauzei.

Deci, în situația în care actul administrativ și-a epuizat efectele după introducerea acțiunii în contestare, procedura judiciară nu poate fi continuată în baza unei acțiuni în contestare, or, pentru ca acțiunea reclamantului să poată fi considerată admisibilă, aceasta trebuie nu doar să se afle într-o situație specială în raport cu actul a cărui legalitate dorește să o conteste, ci, în plus, anularea acestui act trebuie să producă efecte pozitive în situația juridică a acestuia.

După cum s-a indicat și anterior, în fața instanței de fond, reclamantul nu și-a concretizat pretențiile și nu a solicitat constatarea nulității actului administrativ pretins defavorabil, în conformitate cu dispozițiile art. 206 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ. Acesta a menținut pretenția de anulare a actului administrativ care, la momentul introducerii acțiunii, nu mai producea efecte juridice, fiind act consumat prin ajungerea la termen.

În această ordine de idei, Completul de judecată constată că, în speță, ordinul nr. 312 ef. din 27 iunie 2024 nu mai produce efecte juridice în sensul art. 10 și art. 17 din Codul administrativ, întrucât acesta a fost emis pentru un termen determinat, începând cu 1 iulie 2024 până la 29 august 2024. Prin urmare, ordinul nr. 312 ef. din 27 iunie 2024 și-a încetat efectele la data de 29 august 2024, iar la momentul depunerii acțiunii în instanța de contencios administrativ – 2 septembrie 2024, actul administrativ contestat era deja expirat.

Deci, contrar celor susținute de recurent, Completul judiciar constată că interesul reclamantului de a exercita acțiunea a încetat să existe până la momentul introducerii acțiunii în instanța de judecată, or, deplasare în interes de serviciu în cadrul Sectorului de Poliție nr. 8 (Cricova) al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, a încetat de drept la 29 august 2024, urmare a expirării termenului pentru care a fost instituită.

În această ordine de idei, Completul de judecată relevă că, normele legale interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, evocă pentru admisibilitate întrunirea condițiilor nominalizate.

Totodată, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin acțiunea înaintată în judecată, în conținutul căreia urmează a fi relatată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 38 și 189 din Codul administrativ, de „*drept vătămat*” și de „*încălcarea unui drept al său*”, se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare.

În contextul celor *supra* menționate, instanța de recurs reține că, prevederile legale pre-citate interzic *apriori* și *inter alia* înaintarea acțiunilor în contencios administrativ populare, adică *actio popularis*. Indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii în control normativ, reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat.

Prin urmare, Completul de judecată va reține ca fiind corectă soluția instanței de fond privind inadmisibilitatea acțiunii reclamantului Cucereavîi Alexandr, prin prisma prevederilor art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Completul judiciar respinge argumentele recurentului precum că inadmisibilitatea acțiunii întemeiată pe acest motiv echivalează, în fapt, cu o încălcare a dreptului de acces la un tribunal, or, prin prisma art. 6 pct. 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, precum şi prin prisma jurisprudenței Curții Europene, dreptul de acces la justiţie nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile şi proporționale cu scopul urmărit.

În acelaşi context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menţionat că accesul la justiţie poate fi limitat, în special prin instituirea condiţiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guérin v. Franţei*, 29 iulie 1998, § 37). Prin instituirea admisibilității acțiunilor în contencios administrativ nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional statuat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecția drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părți.

În consecință, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Cucereavîi Alexandr este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 februarie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Cucereavîi Alexandr.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 februarie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Cașcaval Andrei